

TASSEBO-BLADET

En informationskrift för Stiftelsen Djurhemmet i

Helsingborg

Årgång 26 Nr2 2021-05-15

Kära djurvän!

På Facebook kan man få många olika uppslag från alla möjliga källor. Man ska ta saker med en nypa salt då det är lätt att sprida osanningar och förvriden information till godtrogna människor. Därför när jag fick ett förslag om att skriva under en namnlista om att förbjuda avelsprogrammet för bondkatter, trodde jag att det var ett skämt! Klart att det inte finns ett avelsprogram för bondkatten, trodde jag.. Jodå, 2020 bildades Lantrasföreningen Bondkatten och deras avelsprogram har fått sitt godkännande av jordbruksverket. Lantrasföreningen anser att rasen Bondkatt är utrotningshotad och därför ska avel av dessa gynnas ute på landsbygden. Mig veterligen så är bondkatt och huskatt samma sort och det är dessa som vi som är engagerade i olika djurskyddsorganisationer försöker hjälpa och minska i antal. Nu när vi precis har fått en lag om att katter som inte ska vara avelsdjur, måste kastreras om de går ute, ser jordbruksverket till att denna lag blir värdelös. Lantrasföreningen Bondkatten anser att bondkatten är ett verktyg ute på gårdarna för jakt på skadedjur. De djur som inte fyller sin funktion får avlivas av sin ägare, likaså om ägaren tycker att en kull ungar är för stor, får de ta livet av ungarerna. De behöver inte ens anlita en veterinär för att ta livet av katterna!!

Hur kan Jordbruksverket godkänna detta?!

Detta är bara ett sätt att låta lantbruken slippa ta ansvar för katterna som finns på deras gårdar. De behöver inte ge dem mat för de ska fånga sina byten själva och de behöver inte kastrera dem för det är bara att ta livet av dem om de blir för många. Med andra ord, det fortsätter att vara precis som det alltid har varit ☺

I så otroligt många år har vi kämpat för att rädda utmärglade, vanskötta katter och försökt att höja deras status. Hur ofta är det inte att folk som bor i närheten av en gård, får katter som söker hjälp hos dem, magra, slitna och oftast mycket sjuka. Många gör först som myndigheterna råder till, att låta bli att ge dem mat så försvinner de säkert. Men när de ser att den stackars katten bara blir sämre och sämre så kan de flesta inte låta bli att sätta ut lite mat och många tar kontakt med oss eller någon annan organisation för att katten ska få hjälp. Målet för oss på Tassebo och säkerligen målet för andra organisationer som kämpar för katternas liv, är att vi en dag inte ska behövas mer men det känns som att den dagen aldrig kommer att bli en verklighet.

Glädjande är att efter protester från många organisationer och privatpersoner, har avelsprogrammet dragits tillbaka. Enligt Jordbruksverket hade det gått för fort att godkänna deras ansökan..

